

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/34/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314224534
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4314224534.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Sone Zmekovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti K.: K., nar. XX.X.XXXX a P., nar. XX.X.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, deti rodičov: P. K., nar. XX.X.XXXX, bytom C. č. XX, zastúpený JUDr. Janou Ondrášikovou, advokátkou, so sídlom Levice, Bernolákova č. 12 a M. K., nar. XX.X.XXXX, bytom J. č. XX, zastúpená JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, advokátkou, so sídlom Kozárovce č. 632, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 12P/237/2014-116 zo dňa 8. decembra 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r - d z u j e.**

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie znížil vyživovaciú povinnosť otca na mal. K. za obdobie od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX zo sumy 65 eur mesačne na sumu 30 % zo sumy aktuálneho životného min. na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktoré je otec povinný k rukám matky uhrádzať vždy do 15-teho dňa kal. mesiaca vopred. Súd návrh otca o zníženie výživného na mal. K. od 1.5.2015 zamietol. Zároveň súd prvej inštancie znížil vyživovaciú povinnosť otca na mal. P. za obdobie od 3.10.2014 do 30.4.2015 zo sumy 55 eur mesačne na sumu 30 % zo sumy aktuálneho životného min. na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktoré je otec povinný k rukám matky uhrádzať vždy do 15-teho dňa kal. mesiaca vopred. Návrh otca o zníženie výživného na mal. P. od 1.5.2015 zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V poslednom výroku tohto súdneho rozhodnutia uviedol, že týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 10P /289/2013 - 264 zo dňa 24.6.2014 v časti výživného na mal. K. a mal. P. za obdobie od 3.10.2014 do 30.4.2015.

Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 26, § 78 ods. 1až 3, § 75 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti za obdobie od 3.10.2014 do 30.4.2015 na obe maloleté deti je dôvodne podaný. Vo zvyšku návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti zamietol. Považoval za preukázané, že pracovný pomer otca skončil uplynutím dohodnutej doby ku dňu 3.10.2014 a od 4.10.2014 bol otec zaevidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, pričom mu nevznikol nárok na priznanie dávok v nezamestnanosti. V januári 2015, teda krátku dobu po skončení pracovného pomeru začal otec pracovať na základe dohody o vykonaní práce a dosiahol príjem v mesiaci január 2015 -43,79 euro, v mesiaci február 2015- 101,37 euro a v marci 2015-104,45 euro. Riadny pracovný pomer otec uzatvoril dňa 1.5.2015, pričom dosahoval príjem za mesiac máj 2015 až október 2015

od 422,86 eura do 490,26 eura mesačne. Poukázal na potvrdenie zamestnávateľa otca, ktorý z objektívnych dôvodov nemohol okamžite s otcom uzatvoriť riadnu pracovnú zmluvu. Vychádzal zo záveru, že otec krátko po skončení pracovného pomeru, ešte v rámci evidencie na Úrade práce, soc. vecí a rodiny Levice sa snažil zaradiť sa do pracovného pomeru, preto nepovažoval za pravdivé tvrdenie matky, že otec sa vyhýbal pracovnému pomeru a dohodu o vykonaní práce uzatvoril len účelovo, z dôvodu zníženia jeho príjmu. S ohľadom na tieto skutočnosti na strane otca tak došlo k zmene pomerov v období od 3.10.2014, kedy pracovný pomer skončil do 30.4.2015 k zmene pomerov, pretože počas tejto doby bol otec nezamestnaný, resp. pracoval len na základe dohody o vykonaní práce. Za uvedené obdobie tak otec nebol schopný z objektívnych dôvodov hradiť výživné v pôvodne určenej výške 65 eur mesačne na staršiu dcéru K. a 55 eur mesačne na mal. P.. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie znížil vyživovaciu povinnosť otca od 3.10.2014 do 30.4.2015 na výživné v minimálnom rozsahu, v zmysle zákona, t.j. vo výške 30 % aktuálneho životného minima na nezaopatrené, nepĺnoleté dieťa, ktoré v uvedenom období predstavovalo sumu 27,13 eur mesačne. Pretože otec od 1.5.2015 nastúpil do riadneho pracovného pomeru, kde dosahoval vyššie uvedený príjem ako aj s poukazom na rozsah vyživovacej povinnosti, t.j. celkovo vo výške 120 eur mesačne súd prvej inštancie dospel k záveru, že počnúc od 1.5.2015 je otec schopný prispievať na výživu mal. detí v rovnakom rozsahu, ako bolo určené v konaní 10P 289/2013, keďže otcovi nepribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, pričom považoval za potrebné zohľadniť stále vzrastajúce náklady spojené so zabezpečením životných potrieb mal. detí. Konštatoval, že uvedená výška výživného v sume 65 eur mesačne na mal. Kristínu a 55 eur mesačne na maloleté deti nie sú pre otca likvidačné, pričom zdôraznil, že vyživovaciu povinnosť k mal. deťom majú obaja rodičia, pričom matka zo svojho príjmu je schopná zabezpečovať potreby maloletých detí a časť nákladov je hradená aj z rodinných prídavkov. Čo sa týka príjmu matky uviedol, že matka je poberala opatrovateľský príspevok, ktorý jej bol od 01.07.2015 odňatý. Od 01.07. 2015 je matka zamestnaná, pričom príjem matky za júl 2015 predstavoval sumu 544,02 eur, august 2015 sumu 598,88 eur, september 2015 sumu 604,61 eur. Z uvedeného dôvodu súd návrh otca o zníženie výživného od 1.5.2015, ako nedôvodný zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP.

2. Proti tomuto rozsudku do výrokov, ktorými súd prvej inštancie návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti na maloleté deti zamietol podal písomne v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil. Namietal tiež nesprávnosť posledného výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie určil, že dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 10P /289/2013 264 zo dňa 24.6.2014 v časti výživného na mal. K. a mal. P. za obdobie od 3.10.2014 do 30.4.2015. Otec vo svojom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie hoci vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a vyvodil potom nesprávny právny záver. Poukázal na to, že od 1.5.2015 ku dňu rozhodnutia súdu dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 464,48 eura a matka od 1.7.2015 začala pracovať v závislej činnosti a dosiahla priemerný čistý príjem mesačne 582,50 eura. Otec ďalej uviedol, že odvolanie podal napokon z dôvodu, že sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a vyšli najavo v priebehu konania, po vyhlásení rozhodnutia. V tejto súvislosti otec uviedol, že medzičasom ku dňu 31.12.2015 skončil pracovný pomer vo firme HESSEL Slovakia, s.r.o., a to uplynutím času. Od 1.1.2016 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Zamestnal sa od 8.2.2016 do 30.4.2016 na dohodu o vykonaní práce u M. D. servis elektro M. ako elektrikár, kde dosiahol príjem v mesiaci február 87,69 eura a v mesiaci marec 98,91 eura. Na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne pobočka Levice má od 1.1.2016 priznané dávky v nezamestnanosti na obdobie 6 mesiacov, pričom Sociálna poisťovňa, pobočka Levice na základe vyššie ozn. exekúcie EX/125/2014 vykonáva z dávok v nezamestnanosti zrážky do depozitu t. č. sú zrážky v celkovej výške 355,93 eura. Bránil sa tým, že poberá dávky v nezamestnanosti reálne vo výške 144,44 eura mesačne a vyššie uvedenú mzdu. Zrazené sumy v exekúcii nie sú vyplácané matke detí, preto je otec povinný uhrádzať výživné každý mesiac, ktoré je otec povinný uhrádzať výživné každý mesiac, ktoré sa snaží platiť na úrovni minimálneho výživného. Z uvedeného vyplýva, že pomery sa na strane otca opakovane, v priebehu konania, zmenili s účinnosťou od 1.1.2016. Ide o okolnosti, ktoré sú právne významné pri posudzovaní rozsahu vyživovacej povinnosti a na tieto okolnosti je potrebné v konečnom rozhodnutí prihliadnuť.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie do výrokov, ktorým súd prvej inštancie znížil vyživovaciu povinnosť na obe maloleté deti podala písomne v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietne v celom rozsahu. Matka maloletých detí vo svojom odvolaní uviedla,

že nie je možné akceptovať, že otec nevie preukázať, z čoho si hradil nevyhnutné náklady na svoje živobytie. Z toho možno usudzovať, že otec zrejme istý príjem mal aj v období, keď bol bez práce. Žiadala zohľadniť, že otec, ktorý nemá žiadne zdravotné ťažkosti, nevie preukázať z akých finančných prostriedkov zabezpečuje výživu a nevyhnutné životné potreby seba, v období, keď je absolútne bez príjmu. Je absurdné, aby otec tvrdil, že finančne podporovala jeho matka, ktorá žije sama len z dôchodku a ešte absurdnejšie, by tvrdil, že ho finančne podporovala jeho družka, ktorá sama nepracuje, stará sa o svoje 4 deti, v útlom veku. Skutočnosť, že otec sa evidoval ako uchádzač o zamestnanie na úrade práce, nie je možné podľa názoru matky považovať za intenzívnu snahu zamestnať sa. Záverom uviedla, že súd by mal zohľadniť záujem maloletých detí, ktorý je pri určovaní výživného prvoradý.

4. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol, aby odvolací súd zamietol návrh na zníženie vyživovacej povinnosti otca a rozhodol v záujme maloletých detí.

5. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletých detí, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch, ktorým znížil vyživovaciu povinnosť otca na obe maloleté deti ako vecne správny potvrdil. Otec uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav, keď mal za preukázané, že otec detí vyvinul dostatočné aktivity, smerujúce k hľadaniu zamestnania. Konštatoval, že otec si prácu čoskoro našiel a poukázal aj na správu jeho zamestnávateľa, ktorý potvrdil, že nebolo možné z objektívnych dôvodov uzatvoriť s otcom pracovnú zmluvu od samého začiatku. Otec začal pracovať v spoločnosti HESSEL Slovakia s.r.o. na pracovnú zmluvu od 1.5.2015, pričom v priebehu konania zanikol aj tento pracovný pomer ku dňu 31.12.2015. Od 1.1.2016 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, poberá dávky v nezamestnanosti a už vo februári 2016 sa zamestnal u živnostníka M. D., servis elektro M., ktorý ho vzal do práce na dohodu o vykonaní práce.

6. Matka maloletých detí sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrila.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP § 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal vec na odvolacom pojednávaní, na ktorom zopakoval a doplnil dokazovanie (§ 68 CMP) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je celom rozsahu vecne správne, preto napadnutý rozsudok v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Odvolací súd na odvolacom pojednávaní doplnil dokazovanie výsluchom rodičov maloletých detí a oboznámením obsahu listín: rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 25.1.2016, potvrdenie o zárobku otca za mesiac február, marec 2016 dohoda o vykonaní práce, uzatvorená otcom dňa 5.2.2016, potvrdenie o zárobku otca za mesiac apríl 2016, Oznámenie Úradu práce, soc. vecí a rodiny Levice zo dňa 11.11.2016, potvrdenie o zárobku otca za mesiac máj, jún 2016, potvrdenie o zárobku otca za mesiac august 2016, potvrdenie Sociálnej poisťovne o vyplatených dávkach otcovi zo dňa 2.12.2016, výplatnou páskou otca za obdobie jún 2016, mzdový list otca za rok 2015.

9. Odvolací súd na odvolacom pojednávaní z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 10P/29/2016 oboznámil listiny: Rozsudok zo dňa 21.6.2016 č. k. 10P/29/2016- 69, Potvrdenie o zárobku matky od júla 2015 do januára 2016, Potvrdenie o zárobku matky za mesiac február a marec 2016 a z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 12P/289/2014 oboznámil potvrdenie o zárobku matky od mája 2013 do apríla 2014 a rozsudok zo dňa 24.6.2014 č. k. 10P/289/2013-264, pričom na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je treba ako vecne správny potvrdiť s nasledujúcich dôvodov:

10. Rozsudkom Okresného súdu Levice č.k. 10P/29/2016-69 zo dňa 21.6.2016 súd prvej inštancie rozviedol manželstvo rodičov maloletého dieťaťa a schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej maloleté deti na čas po rozvode manželstva rodičov zveril osobnej starostlivosti oboch rodičov, výživné rodičom neurčil. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.07.2016. Z uvedeného dôvodu predmetom odvolacieho konania bola výška vyživovacej povinnosti otca za obdobie od 3.10.2014-12.07.2016.

11. Po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie (08.12.2015) otec maloletých detí dňom 31.12.2015 ukončil pracovný pomer v spoločnosti Hessel Slovakia s.r.o. Bratislava uplynutím dojednanej doby. Od 01.01.2016 bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie do 30.06.2016 a poberal dávky v nezamestnanosti. Zároveň od 08.02.2016 do 30.06.2016 pracoval na základe dohody o vykonaní práce u M. servis elektro M., pričom od 01.07.2016 začal u tohto zamestnávateľa pracovať v pracovnom pomere.

12. Matka od 01.07.2015 pracovala v spoločnosti Job Impulse s.r.o. Bratislava a jej priemerná čistá mzda v roku 2015 predstavovala sumu 582,5 eura. Od 01.01.2016 sa matka zamestnala vo spoločnosti Kongsberg Automotive, sr.o. Vrábľa, kde dosahovala priemerný čistý mesačný príjem približne 700-, euro.

13. Vo vzťahu k napadnutým výrokom, ktorým súd prvej inštancie znížil vyživovaciu povinnosť otca na obe maloleté deti za obdobie od 03.10.2014 do 30.04.2015 odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z neho vyvodil aj správny právny záver.

Záveru súdu prvej inštancie v tomto smere majú oporu vo vykonanom dokazovaní a súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v tejto časti aj riadne odôvodnil, preto odvolanie matky odvolací súd nepovažoval za dôvodne podané. Správne súd prvej inštancie zohľadnil skutočnosť, že otec bol od 03. 10. 2014 bez pracovného pomeru, pričom skončenie jeho predchádzajúci pracovného pomeru otec nezavinil. Navyše otcovi, ktorý sa evidoval na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie nevznikol nárok na výplatu dávok v nezamestnanosti, preto bolo potrebné tieto skutočnosti zohľadniť a znížiť otcovi jeho vyživovaciu povinnosť na minimálnu zákonom stanovenú výšku. Na tomto závere nič nezmenila ani tá skutočnosť, že otec začal od 29.01.2015 pracovať na základe dohody o vykonaní práce, pretože jeho príjem za toto obdobie sa pohyboval okolo 100,- eura a v mesiaci január 2015 iba 43,79 eura. Pretože otec bol od 3.10.2014 do konca januára 2015 bez príjmu a počas mesiacov február až apríl 2015 dosiahol príjem približne 100,- euro mesačne je treba prijať záver, že otec z objektívnych dôvodov nemohol platiť výživné vo vyššej miere ako je minimálne určené výživné v zákone o rodine.

14. Vo vzťahu k výrokom, ktorým súd zamietol návrh otca na zníženie výživného na obe maloleté deti t.j. od 01.05.2015 do 12.07. 2016, kedy nadobudlo rozhodnutie súdu o rozvoze manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoze právoplatnosť odvolací súd po doplnení a zopakovaní dokazovania dospel k záveru, že za toto obdobie nie sú splnené zákonné podmienky na zníženie vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti. V konaní bolo preukázané, že otec od 01.05.2015 uzatvoril pracovnú zmluvu na dobu určitú do 31. 12. 2015 so spoločnosťou Hessel Slovakia s.r.o. Bratislava, v ktorej dosahoval priemernú mesačnú mzdu 451,65 eura (obdobie od mája 2015 do augusta 2015), preto z tejto mzdy do skončenia pracovného pomeru t.j. do 31. 12. 2015 mohol otec výživné na maloleté deti v pôvodne stanovenej výške t.j. 65,- euro mesačne na maloletú K. a 55,- euro na maloletého P. platiť, a to bez ohrozenia vlastnej výživy. Odvolací súd s ohľadom na dôvody uvedené otcom v podanom odvolaní uvádza, že súd prvej inštancie správne zohľadnil, tú skutočnosť, že aj keď otec dosahoval za rozhodujúce obdobie nižší príjem ako v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti (rok 2014) nie sú splnené zákonné podmienky na zníženie jeho vyživovacej povinnosti. Aj odvolací súd dospel k záveru, že napriek zníženiu príjmu otca a zvýšeniu príjmu otca je naďalej treba považovať za primeranú a nevyhnutnú mieru, ktorou je otec povinný podieľať sa na výžive maloletých detí sumou 65,- euro mesačne na maloletú K. a 55,- euro na maloletého P. . Takto určené výživné zohľadňuje nielen možnosti a schopnosti otca ale aj oprávnené potreby maloletých detí. Otcov príjem za toto obdobie ako je vyššie uvedené dosahoval v priemere sumu 451,65 eura mesačne, čo znamená, že po zaplatení výživného v sume spolu 120,- euro mesačne zostala otcovi k dispozícii suma približne 330,- euro mesačne. Takýto príjem otca neodôvodňuje zníženie jeho vyživovacej povinnosti na zákonom stanovené minimum a to ani za situácie, že príjem matky v porovnaní s poslednou úpravou vyživovacej povinnosti sa zvýšil. Ponechanie vyživovacej povinnosti otca v pôvodne určenej výške si totiž vyžadujú odôvodnené potreby oboch maloletých detí s tým, že na nákladoch spojených s výživou maloletých detí sa musí priemerným spôsobom podieľať aj otec, pričom príjem otca umožňuje aby naďalej v nezmenenej výške svoju vyživovaciu povinnosť plnil aj keď sa jeho príjem čiastočne znížil.

15. S ohľadom na ďalšie dôvody uvedené otcom v podanom odvolaní v tom smere, že u otca tým, že ukončil pracovný pomer k 31. 12. 2015 a od 01.01.2016 bol do 30.06.2016 bez pracovného pomeru došlo k zmene pomerov, a preto navrhol aj za toto obdobie znížiť vyživovaciu povinnosť odvolací súd uvádza:

16. Od 01.06.2016 bol otec evidovaný ako nezamestnaný a boli mu priznané dávky v nezamestnanosti na obdobie 6 mesiacov, pričom vyradený z evidencie bol 18.08.2016 z dôvodu nástupu do zamestnania. Otec poberal dávky v nezamestnanosti mesačne v sume od 138,40 euro do 144,44 euro. Okrem toho otec od 29. januára 2016 pracoval na základe dohody o vykonaní práce u zamestnávateľa M. D. servis elektro, M., pričom od februára 2016 do júna 2016 poberal priemernú čistú mzdu 97,94 eura. Spolu teda otec mal k dispozícii približne sumu 242,38 eura. Od 1. júna 2016 sa otec opäť zamestnal v riadnom pracovnom pomere a jeho príjem za mesiac júl predstavoval sumu 533,71 eura a august 2016 sumu 561,77 eura. Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 10P/29/2016 o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práva a povinností odvolací súd zistil, že otec sa v tomto konaní domáhal zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Vo výpovedi na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 03.05. 2016 otec prehlásil, že maloleté deti by vedel aj po finančnej stránke zabezpečiť, pretože pracuje na základe dohody o vykonaní práce a má aj prísľub riadneho zamestnania. Na pojednávaní konanom pred odvolacím súdom otec uviedol, že striedavú starostlivosť o deti navrhoval aj preto, že mu finančne pri výžive detí vypomáhala jeho matka. V konaní pred odvolacím súdom bolo zistené, že otec bol zo svojom matkou súdnym spore, keďže táto ešte v roku 2014 podala voči nemu žalobu o zaplatenie sumy 4.022,50 euro, pričom rozsudkom OS Levice zo dňa 2.3.2017 č.k.

10C/265/2014-179 bol otec zaviazaný zaplatiť žalobkyni - svojej matke sumu 4.022,50 euro. Ďalším výrokom tohto rozsudku boli obaja rodičia ako žalovaní v 1. a 2. rade zviazaní spoločne nerozdielne zaplatiť matke otca sumu 2.694,54 eura. Na základe tejto skutočnosti je možné prijať záver, že otec bol so svojou matkou od roku 2014 v súdnom spore ohľadne zaplataenia vyššie uvedených súm. Otec na pojednávaní pred odvolacím súdom nevedel hodnoverným spôsobom vysvetliť tieto skutočnosti, keď na jednej strane mu matka mala poskytovať finančné prostriedky z ktorých zabezpečuje výchovu maloletých detí a na strane druhej sa súdnym konaním domáhala zaplataenia vyššie uvedených súm. Táto skutočnosť aj podľa názoru odvolacieho súdu spochybňuje tvrdenia otca, že s výživou detí mu pomáha jeho matka, a keďže pred súdom prvej inštancie otec vyhlásil, že dokáže deti po finančnej stránke zabezpečiť je treba podľa názoru odvolacieho súdu vychádzať z toho záveru, že otec má tak ako tvrdí matka aj iný ako v tomto konaní deklarovaný príjem. Odvolací súd zohľadnil príjem otca za obdobie od januára 2016 do konca júna 2016, kedy ako je vyššie uvedené príjem otca mal predstavovať sumu 242,38 eura a s ohľadom na zistenie, že otec pred súdom prvej inštancie v máji 2016 tvrdil, že dokáže deti po finančnej stránke zabezpečiť prijal záver, že otec mal k dispozícii finančné prostriedky aspoň v takej výške, aby dokázal výživné v pôvodne určenej výške 65 eur mesačne na maloletú K. a 55 eur mesačne na maloletého P. platiť. Takto určené výživné zohľadňuje záujem maloletých detí a aj reálne možnosti a schopnosti otca.

17. Odvolací súd zohľadňujúc vek a oprávnené potreby maloletých detí považuje za potrebné zdôrazniť, že bez ohľadu na príjem matky, ktorá rovnako ako otec má vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom, výživné, ktoré je otec povinný od 01.05.2015 do 12.07. 2016 platiť vo výške 65 euro na maloletú K. a 55 euro na maloletého P., vyjadruje nevyhnutnú mieru, ktorou je otec povinný podieľať sa na výžive detí. Matka, ktorej v tom čase boli zverené obe deti do osobnej starostlivosti nemôže sama znášať náklady na výživu maloletých detí. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom ma prednosť pred všetkými ostatnými výdavkami rodičov, z toho dôvodu odvolací súd nezohľadňoval pôžičky a iné výdavky rodičov, ktoré zo svojich mesačných príjmov hradia.

18. Záverom odvolací súd s ohľadom na odvolacie dôvody uvedené otcom uvádza, že výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je správny, zrozumiteľný a je z neho nepochybne zrejmé za aké obdobie súd otcovi vyživovaciu povinnosť znížil. Pretože za obdobie od 01.05.2015 neboli splnené zákonné podmienky na zníženie vyživovacej povinnosti otca, súd prvej inštancie správne ponechal vyživovaciu povinnosť otca v pôvodne určenej výške. Tento záver súd prvej inštancie aj vyslovene vo výrokovej časti rozsudku uviedol, keď v poslednom výroku určil, že týmto rozsudkom dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 10P /289/2013 264 zo dňa 24.6.2014 v časti výživného na mal. K. a mal. P. za obdobie od 3.10.2014 do 30.4.2015.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 odsek 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).